

PB nummer
nog aan te
vragen

adreslever

NIEUWSBRIEF

Driemaandelijke uitgave
Afgiftekantoor:
3550 Heusden-Zolder 1

jaargang 1 nr. 1 • februari 2002

V.U.: F. Vermeyen:
Langerenstraat 89 Bus E, 3680 Maaseik

NIEUWSBRIEF

Jaargang 1 nr. 1
Januari 2002

V.Z.W. DAKBHANGA

Guido Gezellelaan 66
3550 Heusden-Zolder
tel: 011/427205
e-mail: theuwissen.jan@skynet.be

Deze nieuwsbrief is uitgave van de
"VZW Dakbhanga" en wordt 4x per jaar
toegestuurd aan personen die de vereniging
op een bepaalde manier steunen.
Verantwoordelijke uitgever :
Fonny Vermeyen:
Langerenstraat 89E - 3680 Maaseik

INHOUD

2. Welkom
3. Over Rita
4. Dakbhanga, het verhaal
6. Bangladesh
8. De V.Z.W Dakbhanga

Rita Meynen

Dag mensen allemaal,

Mag ik mij aan u voorstellen. Ik ben Rita Meynen, een halve eeuw jong, waarvan bijna een kwart eeuw werkzaam in het armste van de armste landen ter wereld, namelijk Bangladesh.

Naast mijn werkzaamheden voor de Britse NGO Concern Universal in Cox's Bazar, ben ik betrokken geraakt bij een lokaal projectje, namelijk een basisschooltje in het dorpje Dakbhanga. Met hulp van de gemeente Heusden-Zolder, de Provincie Limburg en donaties van vrienden is er een goede start gemaakt. Maar er moet nog veel meer gebeuren, en daar moet inderdaad ook heel veel geld voor komen.

Nu hoor ik u al zeggen: "Alweer de zoveelste bedelbrief. En dan nog wel voor Bangladesh... Een heel klein druppeltje op een hele grote gloeiende plaat. Weggegooid geld, wat maakt het nou voor verschil?"

Laat mij u daarom, nog maar eens, het verhaal vertellen van dat jongetje dat zeesterren ging redden:

"Op een vroege morgen wandelde ik op het strand, waar de branding die nacht duizenden zeesterren had aangespoeld. De meeste leefden nog, maar de warmte van de opkomende ochtendzon zou straks voor alle diertjes een zeker dood betekenen.

Plots merkte ik een jongetje op die de zeesterren twee per twee, één in elke hand, terugbracht naar de terugtrekkende zee. Toen ik hem vroeg wat hij aan het doen was antwoordde hij:

"Ik probeer de zeesterren te redden, mevrouw".

Ik zei:

"Ach, welk verschil maakt dat uit? Er liggen er hier wel duizenden, en straks zijn ze allemaal dood".

De jongen keek naar de twee zeesterren in zijn kleine handen en sprak:

"Voor deze hier maakt het veel verschil uit."

Ook de jongens en meisjes van Dakbhanga zijn druppels olie, zijn zeesterren, maar ze bestaan echt en voor hen maakt het inderdaad veel verschil...

Met vreugde in mijn hart en met gepaste trots presenteer ik u dan ook het eerste nummer van onze Dakbhanga-Nieuwsbrief. In dit eerste nummer komt u meer te weten over het project Dakbhanga, over Bangladesh in het algemeen, over mij en over de v.z.w. die mij gaat steunen bij het verwezenlijken van mijn droom en hoe u, beste lezer, mij daarin kunt helpen. Ik wil hier dan ook meteen een hartelijk dankjewel zeggen aan mijn familie en vrienden die zich inzetten om de v.z.w. Dakbhanga overeind te helpen en te houden.

Samen maken we dan het verschil!

*Veel leesplezier,
Rita*

Over Rita Meynen

Rita ging na haar verpleegstersopleiding in Genk (1971- 1974) naar het Tropisch Instituut in Antwerpen waar ze zich verder schoolde in tropische ziekten. Daarna werkte ze, tot in 1978 in het Elisabeth Ziekenhuis in Antwerpen, op de Afdeling dermatologie en venerische ziekten.

Eind juni 1978 vertrok ze voor een eerste keer naar Bangladesh. Ze ging er werken voor de Damiaanactie, een Belgische NGO ter bestrijding van lepra en TB. In Jalchatra, in het district Tangail, begon ze aan het waarmaken van één van haar dromen.

Toen ze 23 jaar geleden vertrok citeerde ze op haar afscheidsbrief de schrijver A. van Duinkerken:

*"Noem het geen ontrouw aan wie mij nabij zijn
zo ik de ziel van de vreemde bemin,
noem het geen roekeloos zoeken naar vrij zijn
als ik daarginds een nieuw leven begin,
want ik draag niets dat ik niet heb ontvangen
over de bergen en over de zee,
elk is de slaaf van het erf'lijk verlangen
en voert zijn verleden naar overal mee."*

Ze was heel gelukkig om ginder te kunnen gaan werken tussen de melaatsen. En ze bleef nauwe contacten houden met de thuisbasis.

Van 1978 tot 1988 plande ze als coördinator het veldprogramma voor lepracontrole. Ze hielp met het organiseren van de mobiele lepraklinieken en werkte zelf ook mee als verpleegster. Van 1988 tot 1992 was ze hoofd van het veldprogramma. Ze ging zich steeds meer bezig houden met de organisatie, met het management, met selectieprocedures voor nieuwe medewerkers en met al het erbij horende papier werk. De laatste jaren voor de Damiaanactie, tot 1995, was ze verantwoordelijk voor de opleiding en training van paramedische studenten, schreef ze een handleiding voor paramedische leprahelpers en gaf ze cursussen en trainingen voor nieuwe leprahelpers.

Rita ging toen nog een jaar studeren aan de Chulalongkorn University van Bangkok in Thailand. Ze haalde er een masterdegree in "Public Health and Health Systems Development".

Sinds 1997 is Rita werkzaam voor Concern Universal, een Britse NGO, in Cox's Bazar, Bangladesh. Ze is daar project director. In deze functie is ze verantwoordelijk voor de planning en de uitvoering van basisgezondheidszorg in drie unions van het district Cox's Bazar. Ze heeft een staf van 92 mensen ter beschikking.

Dakbhanga, het verhaal

Dakbhanga is een dorpje in een vergeten hoekje van het Cox's Bazar District, in het zuiden van Bangladesh. Er wonen momenteel 70 families, samen een kleine 500 inwoners. Het dorpje is van de buitenwereld afgesloten door een rivier en een bijrivier. De voorzieningen in het dorp zijn beneden alle peil. Er is geen elektriciteitsvoorziening, wel een paar waterpompen. De dichtstbijzijnde school, in Kachupia, ligt op 4 km van Dakbhanga, maar is voor de kinderen niet bereikbaar, omdat er geen brug over de rivier is noch een regelmatige overzetsdienst. Ook tijdens het droge seizoen, van november tot februari, blijft het water kniehoog staan, en kunnen de kinderen niet oversteken. De overige maanden moet men gebruik maken van een bootje.

Een plaatselijke weldoener schonk de gemeenschap van Dakbhanga een stukje grond op voorwaarde dat het gebruikt zou worden voor een moskee, een koranschool en een gewone school. De overgebleven grond mocht gecultiveerd worden door de leraar van de koranschool en tevens kreeg hij een toelage van de omhaling in de moskee. Deze koranleraar, de Imam, dhr. Samsul Haque, is een invloedrijke figuur in de conservatieve moslingemeenschap van Dakbhanga. Hij liep zelf ook alleen maar lager onderwijs en was de enige geletterde van het dorp, alle andere bewoners zijn analfabeet.

In 1997 werd het lokale schooltje opgestart in een bamboe constructie door de plaatselijke gemeenschap. Maar jammer genoeg mislukte het initiatief.

Ook in 1997 startte Rita Meynen, sinds 1978 reeds werkzaam in Bangladesh voor de Damiaanactie, als projectleidster voor

Concern Universal. Deze Britse NGO (=Niet Gouvernementele Organisatie) wil in Zuidoost-Bangladesh, met name in de Kachupia Union, het veldwerk verrichten voor basisgezondheidszorg; zorgen voor elementaire faciliteiten en voorlichting geven onder de plaatselijke bevolking. Een vrouwelijke gezondheidswerker van Concern Universal, Selina, gaat regelmatig naar Dakbhanga om, in 5 praatgroepen, met de vrouwen te praten over gezondheidsproblemen.

Het schoolproject te Dakbhanga is in de marge van deze NGO ontstaan. Eén van de inwoners van Dakbhanga, Nasir Hossain, is lid van een werkgroep van Concern Universal en hij kwam met het voorstel voor hulp aan het basisschooltje.

Daar Concern Universal alleen maar budgetten heeft voor gezondheidszorg, kon Rita hem in eerste instantie niet helpen. Maar Abul Hossain, een ingenieur van Concern Universal in Cox's Bazar,

Onze medewerkers en leerlingen samen op de foto

zorgde ervoor dat de steen aan het rollen ging. Er werd een plaatselijke commissie gevormd van 8 mensen en een leraar gezocht. Het startkapitaal voor potloden, gommen, een bord, krijt en boeken kwam van giften. Het eerste studiejaar kon in januari 1999 van start gaan...

De inwoners van Dakbhanga zijn dagloners en hebben zelf geen grond. Ze zijn arm en de meeste kinderen lopen er in lompen. Ze zijn overgeleverd aan de goodwill van de werkgevers en grondbezitters. In de loop van de eerste maanden van 1999 werd dan ook voor schooluniformen gezorgd. Dit is voor de kinderen een extra impuls om naar school te gaan.

Ginds beschouwt men de school nu, na drie jaar werking, als "hun" school. Overheidssteun en erkenning zijn er op dit moment niet, dus kan het schooltje niet blijven voortbestaan zonder hulp van buitenaf. De provisorische bamboestructuur is vervangen door een stenen gebouwtje met 3 klaslokalen en een leraarskamer. Naast de Iman, die alleen nog 's morgens les geeft in de koranschool, zijn er 2 leraressen en een leraar. In het totaal lopen 128 scholierjes, verdeeld over een babyklasje en het 1ste tot het 4de leerjaar, er nu school. Zowel meisjes als jongens komen naar het schooltje, wat niet vanzelfsprekend is in deze moslimcultuur. Daarnaast zal er ook gestart worden met een schrijf- en leesavondprogramma voor volwassenen.

Later dan gepland, maar er zit duidelijk beweging in!

Het gebouw staat er, maar de afwerking is nog niet voltooid. Het ophogen van de aarde, met het oog op overstromingen, duurde veel langer dan voorzien. Er waren ook wel wat strubbelingen met het organiseren van zand aanbrengen: er was door de dorpsraad beslist dat van elke familie iemand moest meehelpen en dat ging niet altijd even vlot. Onder het golfplaten dak wordt een plafond aangebracht, een houten kader met bamboematten, om de warmte wat te weren. Verder moet er nog een nieuwe laag cement aangebracht worden onder de vloer. En de schrijnwerker is druk bezig met het maken van schoolbanken. In de zonnige en droge winterperiode gaat er geveerd worden en de planning voor de beplanting is in wording. Alles bij elkaar duurt het wat langer dan voorzien, maar het is tenslotte "hun" school en doen ze het volgens hun eigen ritme.

De lagere school, waar de kinderen de meest elementaire vaardigheden kunnen worden bijgebracht, is een eerste stap naar bewustwording, zelfstandigheid en weerbaarheid. Het enthousiasme van de medewerkers garandeert het voortbestaan van dit schooltje, ook na de projectjaren, wanneer ze op eigen benen kunnen staan. Blijvend knelpunt zijn de ontoereikende financiële middelen waarmee men het project draaiende probeert te houden.

Hiervoor zullen ze steeds een beroep moeten doen op hulp van elders. Want in een land dat steeds door overstromingen en politieke onrust geteisterd wordt, kan zelfs de verbazingwekkende veerkracht van de mensen ginder niet altijd alle noden lenigen.

Ook voor de ouders worden er lessen en meetings voorzien

Bangladesh

De Volksrepubliek van Bangladesh ligt in het noordoosten van het Indische subcontinent. In het westen, het noorden en het oosten wordt Bangladesh begrensd door India, in het zuidoosten door Myanmar, het voormalige Birma, en in het zuiden door de Golf van Bengalen. Het land is 147 570 km² groot. De hoofdstad en tevens de grootste stad van Bangladesh is Dhaka (3,7 miljoen inwoners).

Bangladesh vormt met 130 miljoen inwoners het grootste en meest bevolkte deel van Bengalen. Het straatarme land geldt dan ook als een van de dichtstbevolkte ter wereld. Het overgrote deel van de bevolking, 87%, is Islamiet, 10% is Hindoe en de rest is Boeddhist of christen. De grondwet garandeert godsdienstige en culturele vrijheid voor alle burgers. Meer dan 60% van de bevolking is analfabeet. Bengalen worden gemiddeld 59,6 jaar oud.

Van 1947 tot 1971 was het gebied dat men nu Bangladesh noemt een provincie van Pakistan. In 1955 veranderde de officiële naam dan ook van Oost-Bengalen in Oost-Pakistan. Op 26 maart 1971 verklaarden de Oostpakistaanse leiders het gebied onafhankelijk als Bangladesh, Bengali voor de "Bengaalse Natie". Op 16 december 1971 werd Bangladesh een onafhankelijke republiek.

Bangladesh is een vlak land dat doorkruist wordt door talrijke rivieren. De kustlijn langs de Golf van Bengalen bedraagt ongeveer 580 km.

Het grootste deel van Bangladesh is gelegen in de brede delta die gevormd wordt door de Ganges en de Brahmaputra. Deze uitzonderlijke vlakke, laag gelegen streek is het slachtoffer van jaarlijkse

overstromingen. De aangeslibde grond is zeer vruchtbaar.

De rivieren spelen een belangrijke rol in het landschap van Bangladesh. In het droge seizoen kunnen de talrijke delta-armen die zich door de vlakke kronkelen, verschillende kilometers breed worden naarmate zij de Golf van Bengalen naderen. Op het hoogtepunt van het zomer-moessonseizoen vloeien al deze rivierarmen samen in een zeer uitgestrekte oppervlakte slibwater. Daarom worden in het grootste gedeelte van de delta de huizen op aarden platforms gebouwd zodat zij de hoogste vloed kunnen trotseren. Buiten het moessonseizoen vind je hier de ene put naast de andere. Het slijk werd eruit geschept om dijken te bouwen zodat er "waterreservoirs" overblijven. Deze reservoirs leveren de belangrijkste voorraad drink-, bad- en besproeiingswater.

Het klimaat in Bangladesh behoort tot het tropische moessontype. Overal in het land valt 80% van de jaarlijkse neerslag tijdens de moesson die regeert van einde mei tot midden oktober. In de periode april-mei en september-oktober ontstaan boven de Golf van Bengalen niets ontziende cyclonen die dan Bangladesh teisteren. Deze stormen, die dikwijls gepaard gaan met springvloed en huizen-

hoge golven, kunnen veel schade veroorzaken en ontelbare mensenlevens kosten. De cycloon van november 1970 die nagenoeg 500 000 levens eiste, was één van de grootste natuurrampen van de vorige eeuw. Toen in 1991 een cycloon de kuststreek in de Gangesdelta teisterde vonden meer dan 120 000 mensen de dood en miljoenen bleven dakloos achter. In mei 1996 waaide een tornado door Noord-Bangladesh en doodde meer dan 440 mensen, terwijl er duizenden gewond achterbleven en tenminste tachtig dorpen vernield werden.

Het hele jaar door geniet Bangladesh van hoge temperaturen, in mei bijvoorbeeld gemiddeld 29°. Januari is de koudste maand met een gemiddelde temperatuur van 19°.

Naast talrijke soorten bamboe vind je overal in het land altijdgroene loofbo-

men, vooral in de heuvelachtige gebieden. In drogere gebieden zijn er ook bladverliezende bomen zoals acacia en banyan. In de dorpen vind je dan weer fruitbomen zoals mango's, bananenbomen, broodvruchtenbomen, dadelpalmen en betelpalmen.

Het land heeft een rijke fauna, waaronder resusapen, gibbons en de maki, olifantenkuddes en luipaarden in de Chittagong Hill Tracts, jakhalzen, vossen, wilde beren, moeraskrokodillen en uiteraard de Bengaalse tijger.

Het sociale leven in Bangladesh wordt gekenmerkt door conservatieve tradities en gemeenschappelijke harmonie. Ongeveer 60% van de bevolking is afhankelijk van de landbouw voor hun levensonderhoud. Rijst en vis zijn het hoofdbestanddeel van het dagelijks rantsoen. Op het platteland dragen de mannen "lungis"

en vesten, in de stad hemden en broeken. Vrouwen dragen sari's, een lap stof die om het lichaam wordt gewikkeld. Er leven nog ongeveer een miljoen mensen in stamverband, voornamelijk in de Chittagong Hill Tracts. Deze stammen hebben een heel eigen cultuur. Populaire sporen zijn voetbal en cricket.

De munteenheid van Bangladesh is de Taka, 1 US\$ = Tk. 48,50. Het is er 6 uur later dan hier.

Chittagong is een grote zeehavenstad. Naast Chittagong is er ook een internationale luchthaven in Dakha. Het land exporteert vooral kleding, jute, thee, vis, leerproducten en krantenpapier.

Dorpsbewoners

De v.z.w. Dakbhanga

De v.z.w.kern: v.l.n.r. (Boven) Marina Gijbels, Marijke Bijloos, Marina Cremers, Carin Smets, Mia Muurmans, Marcel Wouters, René Sneyers, yo Grauls, Johan Meynen, (onder) Jan Theuwissen, Guido Leenders, Fonny Vermeyen, Greet Put

Op woensdag 29 augustus 2001 kwamen in Heusden-Zolder 13 mensen bij elkaar, allemaal vrienden of familie van Rita Meynen, met het doel om een v.z.w. op te richten ter ondersteuning van het door Rita opgerichte schooltje in Bangladesh. Waarschijnlijk bent u door één van deze mensen op de mailinglist voor deze Nieuwsbrief gezet.

De dagen en weken voorafgaand aan die datum werd er druk over en weer gebeld, geschreven en gemaïld tussen Heusden en Cox's Bazar. Uit haar enorme vrienden- en kennissenkring had Rita deze mensen benaderd om met haar samen haar droom te helpen verwezenlijken. In de statuten staat daartoe dan ook te lezen:

"De vereniging stelt zich tot doel, met uitsluiting van enig winstoogmerk, om in Dakbhanga, in het zuiden van Bangladesh, onderwijs te verschaffen aan alle inwoners door het bouwen en onderhouden van scholen, het betalen van de salarissen van de leraren, het aanschaffen van schoolmaterialen en het creëren van voorwaarden om zo veel mogelijk inwoners te kunnen laten deelnemen aan het onderwijs.

De vereniging werkt volgens eigen initiatief en volstrekt onafhankelijk van elke politieke, religieuze of economische macht."

Tijdens deze vergadering werd ook een Raad van Beheer ingesteld, met als voorzitter Fonny Vermeyen; als secretaris Guido Leenders en als penningmeester Johan Meynen.

Als nieuwe, pas opgerichte en nog onervaren v.z.w. moeten we nog veel leren. Doch langzaam maar zeker begint de werking op gang te komen. Deze Nieuwsbrief is een eerste bewijs ervan. Verder is de v.z.w. druk bezig met het verkrijgen van een officiële erkenning, zodat donaties fiscaal aftrekbaar worden. Ambtelijke molens malen langzaam, maar we blijven ons best doen... Ook zijn we

een algemene infobrochure aan het samenstellen; denken we aan het organiseren van een infoavond en zitten we te broeden op een "sponsormanifestatie" op het einde van het jaar. Maar daarover leest u meer in onze volgende Nieuwsbrieven.

Giften voor het project kunt u storten op het nummer 745 - 0047305 - 38 ten name van de v.z.w. Dakbhanga. Let op, dit is het nieuwe nummer van de v.z.w., het vervangt alle eerdere nummers.

Kent u vrienden of kennissen die ook deze Nieuwsbrief willen ontvangen, vul dan onderstaand invulstrook in en stuur of e-mail deze naar:
 Fonny Vermeyen
 Langerenstraat 89E
 3680 Maaseik-Neeroeteren
 T 089 - 56 66 59
 E-M: fonny.vermeyen@wandbox.be
 of naar v.z.w. Dakbhanga:
 Guido Gezellelaan 66,
 3550 Heusden-Zolder
 E-M: theuwissen.jan@skynet.be

U kunt daar, of bij de andere leden van de v.z.w., uiteraard ook terecht voor meer informatie over Dakbhanga of voor een afschrift van de statuten.

Fonny Vermeyen,
 voorzitter v.z.w. Dakbhanga

invulstrook

Naam :

Adres :

Postcode :

woonplaats :

Telefoon :

E-mailadres :

Datum Handtekening